

Gräsvikens Brädgård

(Aug. Eklöf A.-B., Borgå.)

Ek- & Furuparkett

(Härdigt i lager ca 130 m² Ek- & ca 60 m² Furuparkett)

(N. 8675/4919) **Golfvirke. Billiga priser!**

man emellertid icke överkomma. Malinen baktades. Han hade på sig 95 rubel, 9 koppek samt 65 mark. 98 p. hvarior man antager, att han haft för avsikt att begåva sig öfver gränsen efter mera spritvaror. — Raja-Karjala.

Diverse landsnotiser.
Vattenledningen i St Michel. Stadsfullmäktige i St Michel beslutade vid ett senaste sammanträde godkänna förslaget om att uppföra vattenborgen för stadens vattenledning på Naisvuori enligt af ingenjör S. A. Lindqvist från Helsingfors uppgjorda ritningar. — M. S.

Till kommunalläkare i Hauho valdes i går med. kand. Harald Envald.

En arbetaresparbank ha socialdemokraterna i Lahtis beslutit inrätta i staden. I staden finnas redan följande bankor: Lahtis Sparbank, Helsingfors Sparbank, Kauppaopankki, Kansallisenpankki och Föreningsbanken.

Diakonissa i Vichis. Från Vichis meddelas: Det arbetas som bäst för ett få diakonissa, som tillika vare ambulanser sjuksköterska, anställd i socknen. En person, som vill vara ökad, har till lön för diakonissan under det första året utlöst 600 mk. På ett möte senaste söndags uppdrogs åt en kommitté att utreda förslaget till stadgar för företaget, som skulle underlätta af en styfning.

Litteratur och konst.

Svenska teatern uppför i dag och i morgon Brahms munter lustspel *Koncerten*. Pjäsen gifves endast denna vecka emedan teatern under inständande vecka är upptagen af operaföreställningar.

Operan Bohém under medverkan af Riga stora filharmoniska orkester under Georg Schneévoigts ledning uppföres för första gången hos oss tisdagen den 7 mars.

De olika partierna i operan sjuvagas af följande artister: Mimi Fru Mimi Nast von Frenckell; Musette — fru Dora Augsburg; Rudolf — fru Leon Lahtie; Marcel — fru Ferd. Placshke; Collin — fru Hjalmar Frey; Bernard — fru T. Broderman. Förköp till de tre första föreställningarna är för teaterns garant torsdag den 2 mars från kl. 10 f. m.; allmänt förköp fredag den 3 mars från kl. 10 f. m.

Finska teatern uppför i afton som biljettföreställning Mosers glada lustspel "Sota rauhan aikana".

Attende simfonikonserten

i går blef ovanligt intressant, i det man vid densamma fick göra bekantskap med Sergei Ra och m. n. i n. off både som pianist och komponist. I båda fallen visade sig Rachmaninoff grandios. Som pianist är han af det stora slaget, med en imponerande gestaltsförmåga, ett kampspel, där hvarje tou för sin lefvande talan. Innehåll och yttre återgivande gå hand i hand och alstra en helgjenhet, som också i går utövade sin mäktiga verkan på salongen. Efter utförandet af hans genialt skrifna konsert i c-moll dånade bifallsstormar och bravo-rop, som ej lade sig, innan den stora och frejdade konstnären, flerfaldiga gånger inkallad, spelat ett mindre än tre extra numrer, Prelude i g-moll, en Barcaroll, samt ett annat obtryckt Preludium i giss-moll. Det djupa intryck Rachmaninoff gjorde, samt bekantskapen med hans tidigare lär uppförda kompositioner funno i går ett naturligt uttryck i önskan att han vid tillfälle ville ge egen konsert här. Han spelade i går en praktfull Bechstein-flygel från fru Schulins pianomagasin. Den snällrikt komponerade konserten var ovanligt svår och fördrande betr. äfven ackompanjemanget. Så mycket större var hedern för prof. Kajanus och orkester att de, utan lagna förberedelser (Rachmaninoff anlände i går till staden), ackompanjerade så förtjänstfullt.

Orkesterens hufvudnummer var en sinfoni i e-dur af A. Schriabin. Schriabin synes mig stark som harmoniker, ganska extrem i sina dissonanser och i sina modulatiska kombinationer, minnande därvid icke sällan om Selim Palmgren — eller tvärtom. Schriabin är äfven en tekniskt skicklig simfoniker, men styrkan ligger hos honom dock i färgläggningen. Där han, exempelvis i de båda Lento-satserna, ick till och tillfalle, skapade han ypperliga tonmålningar. Men där han skulle ut med ett kraftigt talande innehåll, blef han ofta het. Hans musik hade mycket litet af sago. Äfven det dramatiska draget åskådliggjordes mest med färgläggning. Något starkt inspirativt drag i sinfoni kan man knappt tala om. Verket kräver

mycket goda tråbläsare, annars går en del utmärkta detaljer och koloriten något förlorade. Frånsett dessa kraf spelades sinfoni mycket omsorgsfullt. Professor Kajanus dirigerade orkester med öppen blick för sinfonins karaktäristiska detaljer. Slutnummer var Glazounoffs präktiga ouvertur "Carneval", en komposition strålande af solem glans, briljant utarbetning, med lyftning och kraft i hufvudsatsen, hvaromot kontrasterade en säregen mellansats värdig Glazounoffs pennan. Den genialt konciperade ouverturen fick ett glänsande utförande, besvaradt med starkt bifall från publiken, som därmed lyllade rättvisligen äfven prof. Kajanus och orkesteren.

John Forsell om sina framtidsplaner. Under en jubileumsintervju, som en kasör i St Dagbl. haft med John Forsell, har sångaren rörande sina planer för nästa spelår meddelat följande: Det är ännu ingenting bestämt... som jag kan uppgge. Så mycket kan jag säga att jag kommer att ännu mer ägna mig åt konsertverksamhet, det tillfredsställer mig så att framföra dessa homogena konsertprogram, och särskildt har jag gläd mig åt det erkännande jag här för fått från våra svenska kompositörer... Vidare kan jag säga att jag hädanefter kommer att mer än hittills koncentrera mig på själfständig, fri verksamhet.

Intervjuren fick nöja sig med det så formulerade svaret i frågan: Kommer löjtnant Forsell då att uppträda på vår opera nästa säsong? Eller ha underhandlingar med Wien eller tysk scen fört till resultat? Eller har Amerika...
 Brages Österbottiska bondbröllop uppde ytterligare en repris i söndags eftermiddag på Svenska teatern. Publikens var denna gång fulltalig, och både pjesen och framställningen mottogs med ett litet bifall, som gällde de goda prestationerna — den rena, vackra sången och det hurliga spelet — på samma gång det tolkade sympatien för den vackra idé föreningen Brage gjort till sin och hvilken den med så stor entusiasmen omfatar.

Kapellmästare A. Apostols konsert i söndags gafs för fullsatt salong i societetshuset, där de anledande dekorationerna från Nyl. jaktklub. bens maskerad kvarstodo och tegos i litet betraktande. Programmet, diggeradt med energi och fört af A. Apostol, emottogs med tät applåder. Tvemne bisseringar gjordes.

John Forsells konsert är i dag i sennittessalen.

En fastlagskonsert gifver Apostols konsertorkester i dag kl. 8 e. m. i societetshussalongen. Programmet är väl valt i den lätta stilen och uppbyggd i god smak och tillämnat musik. Konserten torde observeras af den fastlagsfirande allmänheten. Biljettpriset är 1 mark. Studentbiljetter af 50 p. erhållas af vaktmästaren Pettersson i Studenthuset.

Georg Schneévoigts första konsert är i morgon. Med den 60 man starka Riga simfonikerkestern utöfr har Schneévoigt följande storslagna program: Singfoni no. 4, f-moll, Tschai-kowsky, ouvertur till Benvenuto Cellini af Berlioz, Variationer öfver ett Tschai-kowsky-tema af Arensky samt ouvertur till Tannhäuser af Wagner. Det ståtliga programmet, den utmärkta orkester och Schneévoigts eminenta dirigentgen. skäpper garantier en afton af ovanligt slag.

Hittills har det af orkester af nämnda storlek dragit inga små kostnader. Helt säkert skall publiken sentera hr Schneévoigts stora benådanden och med tillfälligt besök hålla honom skades för den risk, han i konstnärligt syfte iklädt sig med dessa konsert.

Mylius Erichsen-monumentet i Köpenhamn. Kommittén för resandet af ett Mylius Erichsen-monument i Köpenhamn har antagit till utförande ett utkast af bildhuggaren Kai Nielsen, som skall utföras för 12,000 kr. Det utgöres af ett klippblock med en framställning i relief af polarforskarernas vandring genom isvatten.

En kvinnlig teaterchef har Trondhjems fasta teater i dagarna fått. Hennes namn är Thora Hansson och hon debuterade vid Kristiania teater, där hon var engagerad till dess teatern upphörde 1890. Fru Hansson, som varit en mycket eftersökt lärarkraft, har med framgång utfört en mängd roller i lysen- och Björnsonstycken och har också vunnit ett namn som sceninstruktör.

Domstols- och polisnotiser

Ett dråpmål.

Dråpet vid Gräsviksgården den 31 maj 1910.
 Målet mot ynglingen Juho Viktor Salo åtalad för dråpet i bokbindararbeterskulan Hoffrens slutehandling i går af rådstufverättens tredje ord. Salo hade varit under observation i Lappvikens darrvårdsanstalt, och befunnits vara icke fullt ansvarig för sina handlingar. Rådstufverätten dömdo Salo till för viljdröp under förmildrande omständigheter hållas 6 år i tukthus, hvarförutom han ålades att ersätta Zostinerna för den af lidnas jordande med 300 mark samt obduktionskostnader 43 mk.

Professor Sibelius' uttalande, i hvilket äfven intagits utdrag ur den i många afseenden intressanta skildring som Salo i sjukhuset skrivit om sin lefnad och sin karlekssaga, utmynnade i följande uttalanden:
 1) hos anklagade Salo framträdde under hans visselse å härvarande centralanstalt hvarken någon sinnessjukdom eller något medfött svagsinne.
 2) dock var Salo psykiskt undermålig — hvarvid den hos honom framträdande degenerationen sannolikt var af epileptisk natur — och härördes denna undermålighet dels af medfödda anlag, dels af en barnsåren genomgången hjärnaffektion.
 3) För så vidt af föreliggande material kan utredas, var Salo icke sinnessjuk vid begäendet af den handling, för hvilken han nu åtalades; icke heller utvisas förhållanden som datur att han vid nämnda tillfälle skulle varit föremål för en sådan sinnesförvirring, att han ej velat till sig dock närmaste sig hans dåvarande sinness tillstånd en dylik sinnesförvirring, och saknade han sålunda vid tillfället fråga i afsevärd grad förståndets fulla bruk.

Öfverstyrelsen för press- ärendena mot Svenska teatern.

Rättegången angående komedin "Kungen".
 Målet öfverstyrelsen för press- ärendena kontra direktören för Svenska teatern företogs i går till behandling inför rådstufverättens femte afdelning under justitierådsmannen H. af Frosterus' ordförandeskap.

Pressöfverstyrelsen företrädde härvid af sin t. f. öfverombudsman E. A. Vainio och svaranden, den rektörerna för Svenska teatern hr Carl von Knorring, Frans Stockmann, J. von Haartman, R. E. Westerlund och A. E. Sundström af borgmästaren von Haartman, vicehäradshövding L. Hjelt närvarande personligen.

Klagandebudet Vainio endast återhäntade den i tidningspressen följande publicerade stämningsslagan.

Borgmästaren von Haartman inlämnade till rätten följande skrifvelse:
 Till rådstufverätten i Helsingfors stad.
 Säsom svaromål å öfverstyrelsens för pressärendena förevarande genom t. f. öfverombudsman Edv. August Vainio emot oss anhängigt gjordt åtal till vi förorsamt afgifva följande:

Öfverstyrelsen tar i sin stämningsslagan oss föremål till just, att vi utan vederbörligt tillstånd och i strid med särskilda öfveropade författningar å härvarande svenska teater lärt uppföra ett namngifvet teaterstycke. Denna något sväfvande framställning torde väl knappast kunna innebära, att öfverstyrelsen därigenom skulle vilja göra gällande en tolkning af ifrågakända författningar i sådan riktning, att det i fråga om offentlig dramatisk föreställning voro pressöfverstyrelsens och icke ve-

derbörande polismyndighets åliggande att till dess utförande meddela tillstånd. Sjuffallet och öfstridigt frångår nämligen — om man ej uppställigen önskar vaktloka — af 37 § i förordningen angående pressangalgenheterna af den 31 maj 1867 och 6 mom. i förordningen af den 21 juli (10 augusti) 1904, att pressöfverstyrelsen endast tillkom rätt att innant ett teaterstycke offentlig upfördes granska dess innehåll och godkänna eller underkänna detsamma, hvarför det på sätt 2 § i den för Helsingfors stad tidigare gällande polisordning af den 29 mars 1878 närmare innehöll, ankom å vederbörande polismyndighet att i ärendet utfärda tillståndresolutioner.

Då ett slikt tillvägagående, enligt öfveropade stadganden, sålunda var fullkomligt öfvertydligt, inskränkta sig pressöfverstyrelsens å den grundade åligganden till att preventivt censurera ett till offentlig uppförande afsedt teaterstycke, men någon sig därutöver sträckande rätt att meddela eller vägra tillstånd till publik föreställning af dramatiskt alster har aldrig varit öfverstyrelsens tillerkänd.

Om detta erkännes och en annan tolkning af till ämnet rörande förordningen är ju icke möjlig och har heller aldrig ifrågasatts, behöfva vi för att visa huru föga tog pressöfverstyrelsen häft för sitt emot oss utfärdade åtal, endast öfveropade Hans Kejsersliga Majestäts nådiga manifest angående åtgärder för den lagliga ordningens återställande i landet gifvet den 4 november 1905 och kejsersliga senatsens därå grundade beslut af den 6 i samma månad, iakoniskt lydande: "Jämlikt Hans Kejsersliga Majestäts nådiga befallning har kejsersliga senaten förordnat, att den preventiva censurans verksamhet inställas".

Öfverstyrelsen för nu en gång för alla finna sig i det sakförhållande att den preventiva censuren ej mera finns till och att detta fall utan undantag jämväl för till uppförande af sedda dramatiska alster.

Hvad vi öfvan anför kunde ju vara nog, men vi hafva icke velat undandraga rådstufverätten den omständighet att vi och äfven andra såväl ryska som franska och skandinaviska teaterdirektioner å svenska teatern härstades sedan det nådiga manifestet af den 4 november 1905 emanerade utan pressöfverstyrelsens tillstånd gifvit omkring 1,500 representationer, därvid cirka 200 olika censurerade dramatiska alster, äldre och nya, kommit till utförande, utan att öfverstyrelsen därigenom funnit sin rätt träd för när. Hwadom detta påstås utgörande af en myndighet, som varit nog så vaken — på sitt sätt.

Vi emotse värdsamt åtalets förkastande.

Helsingfors den 27 februari 1911.

Carl von Knorring, Frans Stockmann, R. E. Westerlund, J. von Haartman.

För egen del inlämnade häradshövding Hjelt följande svarsskrifvelse:

Till rådstufverätten i Helsingfors.

Till behörigt svaromål i förevarande sak för härhos jag afgifva: I grundlagen af 1906 om, bland annat, yttrandefrihet och tryckfrihet tillförsäkras hvarje fysisk medborgare rättighet att genom tryck utgifva skrifter, för hvilken rätt lifvder ej må i förväg laggas. Sveriges tryckfrihet förordning uttalar sig i samma sak däraf att en hvar författare står fritt att öfverallt genom tryck sina tankar kungöra samt att, under det enda villkor af behöf för andras egarderrätt, allmänna skrifter af hvad form, vid eller beskaftighet som helst. Enstående uppfattning delar kejsersliga propositionen till 1905—1906 års riktning angående tryckfrihetslag, hvilken i dess 55 § bestäm-

AKTIER

Wasa Bomullsmannifakturer A.-B. säffas.
 Tavaststjärnan & von Bonsdorff.
 Unionsgatan 39. Tel. 21 15 & 57 70.

OBS!
Lånesökande
 Byggnads- och andra inretnings- län, lån emot värdepapper och borgen utskaffar Fredrik Thuring Advokat- & Affärsbyrå, Södra Esplanaden 3. Telefon 5112, 6013 & 1216.

fräjd, Taavetti Svenn till 3 års tukthus och 3 års väntföjd samt Saulus Svenn till 2 års tukthus och 3 års väntföjd.
 Målet hemställdes hofrättens pröfning.

Mål angående ocker.
 Målet mot handlanden Jafet Miettinen, hvilken som bekant ställts under åtal för det han här i staden bedrivit ocker, slutbehandlades i går af rådstufverättens femte afdelning. Rådstufverätten föllde Miettinen för ocker jämte öfvergifvet pantlånerörelse till 800 mks böter, motsvarande 90 dygn fängelsestraff. M. hade i rätter å penningar, hvilka han utlånat mot pant af varor, uppburet anda till 20 procent ränta i veckan, eller 1040 % per år.

Ett fordringsmål. I går afkunnade rådstufverätten i Tavastehus utslag i det fordringsmål, som af Finska kreditgivareföreningen, anhängigt mot handlanden H. Heino. Då det bevisades att skulden redan betalats förkastades åtalet såsom obefogadt och Finska kreditgivareföreningen ålades att ersätta rättfärgningskostnaderna med 60 mk.
 Det af handlanden Heino mot kreditgivareföreningen väckta ansvarsyrkandet lämnades beroende af skild rättegång.

Bedräglig affärsföreståndare. Järnindustriandelslaget K. Pyrkijäs i följdsföreståndare P. O. Auer har ställts under åtal vid rådstufverätten i Åbo på grund af att han, som varit berättigad att teckna affärens firma, under de sista tiderna utställt 4 vaxlån i andelslagets namn samt diskonterat dem i Åbo bank, hvarvid han erhållit inalles 2,500 mark, hvilka han sedermera använt för egna behöfr. Vid i går verkställdt polisförhör har Auer till alla delar erkant sin skuld. En del af penningarna har underlåts till anskaffande af teaterkostnader till den af herr Auer senaste inrättade "Turun Seuranäyttämö". Auer är född 1878 i Ulfby, har sedan den 15 mars 1910 fungerat som föreståndare för andelslaget Pyrkijä. Han afskedades i går från sin tjänst, men har icke anhallits.

Öförlig behandling. Försatt undersökning ädd i lördags rum inför rådstufverättens fjärde afdelning angående sjukskötarens vid tukthuset i Sörnas Karl Emil Jokis behandling med åttillslevning af fångarna Antton Ferdinand Mattsson och Frans Henrik Heino. Fångarna biträddes af förordnande af rådstufverätten af vicehäradshövding G. Poppus o. sjukskötaren Joki föredrades af vicehäradshövding Ulrich Gustafson. Af det utplösta läkarenyttigt framgick, att Mattsson varit nära att sätta lifvet till samt att han af den öförliga behandlingen torde få men för all framtid. På aktören, statsläkare A. Söderholms anmälan tog målet uppskof till den 18 mars. Då Joki vid förelagd vite af 100 mk personligen bör tillstådeskommor. Anstaltens läkare ansåg aktor icke nödig att inblanda i saken.

Dömda åtljägare. Den 27 febr. dömdes häraderätten i Lempiö åtljägarna L. Tainio, vaktmästaren Johan Räsänen och fiskal Palanders skottsakt. Thure Rullio till respektive fängelse 150, 250 och 350 mks böter för att de å Kullu gårds mark i Lempiö under öförlig tid fått en elg, skaktat järet och fört köttet till fiskal Palanders villa.

Fiskal Palander, som var närvarande vid rättegångstillfället, yrkade ansvar å arbetaren Vuorivirta för falsk angivelse, emedan Palander själf anmänt djurets fallande för myndigheten. Rätten ansåg likväl, att Vuorivirta gjort sin anmälan endast i syfte att bringa de skyldige till ansvar och förkastade fiskal Palanders yrkande. — Kansan L.

Fälld för misshandel å sin svärmoder med dödlig påföljd. Den 27 febr. dömdes vid uttima tinget i Ylistaro länsförvaltningskontor Knopp till sex års tukthus för misshandel af sin svärmoder, hvilken loerat hos honom och någon tid efter misshandelens utförd. Enligt provinssiätarens utlåtande skulle ej döden förorsakats af misshandeln, men var medicinskyrrelsen af annat åsikt, och fälldes svärmoder på grund af medicinskyrelsens utlåtande. — Ilkka.

Upplagadt gammalt brott. Hsten 1903 antogs af handlanden A. Kaarakkas färdstuga i Ala-paankola by af Kemi socken arbetaren Juho Nounsiainen blodadt af djupt sår i hufvudet, i följd hvaraf N. sedermera afled å hufvudskottet. Man förmodade att N. råkat falla och sånunda stöta sig. Senare ha emellertid misstänkningar häftats mot Kalle Kustoo Laine, som vid tillfället var närvarande och senare visats i Norge, men nu återvändt till sin hemort. Laine har tagits i fängsligt förvar. Målet mot honom förkom senaste mandag vid uttima tinget i Kemi, men tog uppskof till den 20 mars. — Kaleva.

Nya Notsystemet.

Lättfattigt sätt på egen hand att lära sig spela Orgel och Piano utan ringaste kunskap i vanliga noter.
 Prof. Thorvald Jerichau, Leipzig skrifver: Systemet är den förträffligaste notbeteckning af Klavermusik. Det loftar erhörddt mycket samt håller hvad det loftar. Dagens Nyheter, Stockholm skrifver 7/1 1910: Systemet är ytterst enkelt och kan läras på 5 minuter. Häfvet innehåller 35 beaktansvärda öfningar och kortare påmer. Priset, per 2.75 (4 mark) hos utg. G. Henning Thoreson, Orrebro, Sverige.

Minnesord.

I går afled såsom redan nämnts härstades efter en längre tids sjuklighet lektorn Wilhelm Ludvig Bergholm i en ålder af 63 år.
 Med Ludvig Bergholm har den äldre generationen af gymnastiklärare förlorat en af sina mest energiska förkämpar för gymnastiken i vårt land.
 Något sjukligt och med en sparsam sveg an stark konstitution, tvangs Bergholm att i förtid lämna skolan och egnade han sig då nästan omedelbart åt gymnastiken som lärare och sjukgymnast.
 Med stor energi och klar blick för gymnastikens betydelse för det uppväxande släktet — och därmed för folket i dess helhet — grep sig Bergholm saken an och vinnlade sig främst om att skaffa sig en fast grund för sitt yrke, dels genom för en gymnastiklärare ovanligt grundliga studier i anatomi och fysiologi, dels genom studier i gymnastikens grundläggande disciplinärer, så väl de praktiska som de teoretiska. För att yttre sig befatade sina insikter genom Kungliga Gymnastiska Centralnämndens i Stockholm.

Hemkommen bekläddes Bergholm särskilda gymnastiklärarförbundet. Under många år verkade han bland annat som faktörare vid universitetet samt till för några år sedan som gymnastiklärare vid svenska realluceum härstades, på hvardera håll arbetande med den energi och samvetsgrannhet som utmärkte hela hans verksamhet. Samtidigt upprätthöll han med ganska ringa ekonomisk godförelse för sitt arbete sjukgymnastiken vid universitetet samt verkade som vår förste lärare i sjukgymnastik, hvarvid särskildt hans instruktiva förmåga och klara uppfattning af gymnastikens mål och medel kom till sin rätt.
 Det är dock icke här tyngdpunkten för Bergholms lifsgärning är att söka.

Hvad stort sker, sker tyst! och få personer utanför gymnastikens område ha en aning att den uttömmande undervisningen som nu vid universitetet kommer vara gymnastiklärarearnas till det ursprungligen har Bergholm att teckna för sin riksomst.

Bergholm är nämligen den som med en orubblig tro på gymnastikens mission bland ungdomen tog initiativet till, och med, en seghet och konsekvens som besegrade alla hinder drog gymnastiklärarförbundet till till den sist genom representationens och regeringens inspråkande höll den gestaltning som den nu i och med gymnastiklärareundervisningens stultiga reformering och utvidgning erhållit, en form Bergholm dikterat för deusemma.

Detta är i öfverhelt leknad Ludvig Bergholms lifsgärning. Han själf, hans person står för återlevande kamrater och lärjungar i ett ljus, som ej söres af några sluggor. Han var mannen utan fruktan och tadel. För honom kom saken i första rummet, personen i andra, hans egen person i tredje och sista. Därför gjorde han ej heller något väsentligt af sig och få vela hvad all sin berättning, blott de, som direkt kommo i beröring med honom som kamrater, som elever eller som patienter, förstodo uppskatta honom helt. Men för dessa framstod han som en energisk, på sitt område ovanligt kunnig, insiktfull och framsynt man som val förstod använda de resurser, naturen förlorat honom. Hans närmaste medarbetare minnas hans sympatiska, till det inre som det yttre sympatiska person. Utan stora kroppsliga resurser hade han tack vare sin vilja och sitt gymnastiska vetande utbäddat sin kropp till ett monstret för en gymnast. Och harmonisk och stärbärdad som hans fysiska person var hans karaktär allt igenom, allt från början och till slutet.

Tidningarna.

Om rätten att uppföra skådespel.

I en ledande artikel i Helsingin Sanomat skärskådar hr K. J. S. (Åhlberg) de rättsgrunder, hvilka för närvarande gälla för uppförande af skådespel. Han framhåller härvid, att de i grundlagsväg år 1906 ståtades, då hander ej i förväg får laggas för del bildade och tryckta ordets samt del bildade framställningens frihet, har ej inbegripits utgörande af skådespel lika litet som den samtligt proklamerade församlingsfriheten hänföres sig till allmänna nöjen. Rätten att uppföra skådespel är äfven i landet, där ordets frihet är fastslagen i grund-

Eighth Symphony Concert

Yesterday was unusually interesting, in that at the same time one got to know Sergei Rachmaninoff both as a pianist and a composer. In both cases Rachmaninoff proved to be grandiose. As a pianist he is of the great kind, with an imposing ability to create, a love game, where every note speaks its living voice. Content and external rendering go hand in hand and produce a unity, which also exerted its powerful effect on the salon yesterday. After the performance of his ingeniously written concerto in C minor, storms of applause and bravo cries broke out, which did not subside before the great and celebrated artist, summoned several times, played no less than three extra numbers, Prelude in G minor, a Barcarolle, and a still unprinted Prelude in G sharp minor. The deep impression Rachmaninoff made, as well as the acquaintance with his earlier compositions performed here, found a natural expression yesterday in the wish that he would give his own concert here on occasion. He played yesterday a magnificent Bechstein grand piano from Mr. Schalin's piano shop. The ingeniously composed concerto was unusually difficult and demanding, even with regard to the accompaniment. So much the greater was the honour for Prof. Kajanus and the orchestra that they, without long preparations (Rachmaninoff arrived in town yesterday), accompanied so meritoriously.

The Orchestra's main number was a symphony in E major by A. Scriabin. Scriabin seems to me a strong harmonicist, quite extreme in his dissonances and in his modulatory combinations, not infrequently reminiscent of Selim Palmgren or vice versa. Scriabin is also a technically skilled symphonist, but his strength lies in the colouring. Where he had time and opportunity, for example in the two Lento movements, he created excellent tone paintings. But where he was supposed to come out with a strongly speaking content, he often got hot. His music had very little to say. Even the dramatic feature was mostly illustrated with colouring. There is hardly any strong inspirational feature in the symphony. The work requires very good woodwinds, otherwise some excellent details and colouring are somewhat lost. Apart from these requirements, the symphony was played very carefully. Professor Kajanus conducted the orchestra with an open eye for the characteristic details of the symphony. The final number was Glazounoff's magnificent overture "Carneval", a composition radiant with solemn brilliance, brilliantly elaborated, with lift and power in the main movement, against which contrasted a peculiar middle movement worthy of Glazounoff's pen. The ingeniously conceived overture received a brilliant performance, answered with strong applause from the audience, who thus also justly praised Prof. Kajanus and the orchestra. Bis.

[Translation: Google]